

ایڈیٹر و بلیشر عبدالحمید الکریم پرنسپل پبلسنگ پریس ٹیلی باغ کوئٹہ خان شہیک کرسا ہیرو آفس 302 فخر ڈفلور یونیورسل پبلسنگ فیئر 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

23 فروری 2026ء

شونداری ناوڑک

پوسکن آدور اسد گنڈ آجھاراگا آسرائی تا سوب مسنے تو ہموڑے پدمتوک راج آتینا قنی زہم ہم شاعنگک تا سوب متنگ ء۔ ایونو دور ڈیکسز کو آن نا جوڑی نا درمان نا پندر ء خلنگک اٹ سر سب متنگ اٹی ء، تو ایلو گنڈ آ 'جدید ٹیکنالوجی' آ مڑھوک آراج آک تینا راجی رہیدہ بولی تا دو آن پننگ نا گڑنی تینی اخند ء۔ اسد گنڈ آ شون بلوک آملک آتا انجینئر و ڈیزائنر آک جہاز آدور تروشم آت دا خاطر آن بدلی انگک نا کوشت اٹی ء کہ اوکک پن ترم پنگ کیہ، و آسان اٹ خلنگک آدو جہاز آک ہر افقا دور ترم پنجا سال آن کم و داسد ء و ء دا حالیت ء بدل کنگک کیہ، تو ایلو گنڈ آ پدمتوک آ تو کم دا گڑا کن فریشان ء کہ اوکک کشاری پیداوار کن ڈغاری کسراس ہم اف۔ اسد گنڈ آ شون بلوک آ دنیا نا کینی ایئر بس نا پیرسوک اسد ہندن ء 'مسافر طیارہ اس جوڑ کنگک نا بابت ہندن ء وڑ اسے کن متاری خلنگک ء ہرانا ملک اٹ گھنڈی لندن آن نیو یارک اسکان پنگ مرے۔ 'کوکور دوم' پنی آ دا جیٹ طیارہ توار تا ترم دی آن چار ہموڑ زیت بال کنگک کرو۔ دا انقلاب تینا جاگہ غاک پدمتوک آ تو کم داسکان کولا و ڈیزل آن چلینگک ریل آتیت سفر کیہ، ہر افقیاں بھلو کچے انا داس ہم آسرائی دوئی اف، و اوکک ایونو بجلی آن چلینگک ریل آتا جس ء ہلنگکتو۔ ہندن زبان تا بابت گڑنی تا ہیبت دادے کہ جدید دنیا بولی تے رکنگک نا بابت اٹس آسرائی ودی کرینے، اوہتیاں فائدہ ہر فرہر وک آتے ہموڑ گیشتری اٹسخان و زوت چنگک نا گڑنی ہم گھیر کرینے۔ ہنگے تو شون بلوک آ دنیا نا نوشکار آک تینا نوشت آتے 'جدید ٹیکنالوجی' آن

فائدہ ہر فسا تیت نوشند کیہ۔ و ہندا سوب ء کہ اوکک کاریم زوت و شفاف ہم مریک۔ وخت اس کہ ہندا ہی جدید ٹیکنالوجی پدمتوک آراج آتا پوککار آسکان ہم شفقی زہم شانمانے، و اوکک نقل نا پلڈ ء ہلسا تینا پن اٹ بے کاریم آن 'مواد انگک نا کینی کوشت آتیت بے سب ہم کنگک نو۔ واکل ویل آک تاراج ء ہم مون تروک ء، کہ تاراج بولی ء ہم 'پوسکن آ دنیا' ہرا آسرائی تے رسیفنے، اونا ملک ء ہلسا تینا بولی ء ہنچنگک کیہ۔ وے است ہسونی اٹ دا پانگک مریک کہ براہوئی بولی ہرانا باقاعدہ نوشت نا بنا سد سال آن زرس زیت مُت موس، بنائی وڑ اٹ اونا نوشت نا وڑک کیہی و ارا سکان بدل ہم مسرا ہنار، وے 20 می کران انا گنڈ سرو 21 می کران اٹی 'ٹیکنالوجی' نا ملک اٹ مونی بروک آکتاب و مواد آک براہوئی بولی نا دور ترم آ بھلو شفقی ء زہم اس شاعرا، دا نیام اٹ بروک آ کتاب آتا گیشتری کمپوزنگ و پروف نا روریک آتیاں پڑ خلنگک۔ ہراڑاں بولی شونداری نا جاگہ غاکے شونی نا گنڈ آروان خلنگک۔ اسد ویل اس دا ہم ارے کہ ادارہ غاک و سینیئر پانگک آوشوٹک آک تینا نوشت آتے کتابی درو ترم تنگ کن تو کام گنج کیہ، وے اونیٹی ودی مروک آ ٹیکنالوجیکل و پروف ناروریک آتے دوارہ ہنگک نا گنڈ آچھ چکار کیہ۔ کتاب آتا بابت دا بے چکاری ء ڈیوایٹی دے پدے آدو سبگک اٹی ء۔ ہرا بولی نا بابت کینی گڑنی تا ودی متنگک نا سوب متنگ ء۔ وٹن پانگک کیہ کہ ٹیکنالوجی ہراڑے ہراڑے جاگہ غاک تینا شونداری نا سوب ء، ہموڑے نن کن ویل ودی کنگک اٹی ء، وے داڑاں جوان فائدہ ہم ہر فنگک مریک، و ہراڑے آک ہر فنگک ء ہم۔ وے دادے غلط کاریم اٹ انوک آتا کام گنج آک تخنیں اٹ گڑنی تا سوب ہم اریہ۔

ہرز

دکاندار، ہر انا درستی اس ننگ۔ و خلق انا سٹ انگکانا نا خوب ننگ۔ دے اندری اٹس، وے جرتا پلڈ پڑائی ننگ۔ بُت آک چنگک سر، انا گت ہرا ترم نا بس اسد موشوہ سے آن شیف وڑا و بھلا پت بلوک آکوچہ، چکا بٹ و خورک انگا ڈقارون ناخن تا مون آ ننگ۔ ہرا پڑا نا تڑا تڑا تہر خنگکار، نن تون کزن ہراڑے سرستن؟

بس لوڈو ہلسا کوچہ غان چسا بُت و ریک آتیا تالان دامان نا خلق اٹی سر و شیفکوچہ نا بندغ سر۔ دا بندغ ہرا کرنا رہی نا سیت آتو لوک ننگ، اوہتیاں جتا ننگ۔ وے اودامان آتتے ہنا کہ؟ ولدا سٹ اٹ پاریت کہ متنگ کیگ او ہموڑے نوکری نا بابت ہنگ ء، وے دامان اٹی سرکاری نوکری بس ہندا سٹ ننگ، اوس مل اسکان ناراد استاد، ہر افقیاں اسٹ دامان نا ہندی بائی اس ننگ، ہرا پرائمری سیکشن اٹی خوانفیک، و ایو سرکاری ملازم اٹی تہت ننگ، ہندا اسکان نا ہیڈ ماسٹر۔ فلات آن کنا پوسنگ شش ٹو مُت ہمو وخت آ داڑے مس، ہرا ترم خلق انا پرائمری اسکان ء اپ گریڈ کرسا مل اسکان جوڑ کنگک س۔ مسہ چار پن ہا پوسٹ داسکان خورک سر، ہرافتے کن کس اس ہم دامان اٹی ہنگ کن سبزیلوک الوک۔ تیتھ کن کن ہم دامان اسد زندان اس ننگ، وے پوی اٹ تینا دے ون ء گدر بیغیہ۔ ہندا خاطر آن ای پیہ متنگ الوک کہ دا بندغ دامان آتتے ہنگ اٹی ء؟ پڑی پڑی داسکان برچا کس، وے است جی تا ہیبت داس کراوسا تو وڑ ننگ۔ پڑی پڑی آن مش تا دیر بے آبریک، ہندا خاطر آن کسرا نا بندمتنگ نا خلقس کم ننگ۔ اسد ارا مسافر نا وڑگ آن پد انا انا گڈیکو مزمل خلق ننگ۔ ہرانا ہرہ مسہ مسافر سلیمو سر، ای، ہمو بندغ و دست ہراکان کنے، ای

میر بادینی

..... مٹ: عبدالرازق بابا کبی بس پوسکن راہی موسس، ولدا کرار کرار آسلیس۔ ای در پچہ غان بُراٹ، اسد مسافر اس مڑ آن بھلو بڑیک ہلسا انا گنڈ آ بنگ۔ متنگ کیگ ڈیور اودے خناس، و اوڑکن بس ء توریس۔ بوز آسان آ مون آ جبر آک تقییر۔ بس انا راری متنگ آن مند سہت مسٹ اولیکو پڑی تا تہنگ ہم بنا کریمس۔ کئے خلیس ہرنے۔ اگہ دا پھ ہندا وڑھلسا کرے تو ای تینا مزل آ سر متنگ کپہ۔ اٹنے کہ ای دامان نا خلق و اونا کسرتے جوان چاہے۔ کینی ڈورتیاں گدر بیگسا اسد کچے کسراس دوش غا نا بول کنا دامان اسکان ہنا کہ۔ پرا نمد اٹ داکسر وخت وخت اس کینی ہندا اسکان ہم بند مسک۔ وے ولدا است اٹ پاریت کہ خدا وسیلہ ساز ء۔ دا پھ ہرا خاراں اٹی شترہ دیک، متنگ کیگ ایڑے دامان اٹی اسل مٹ، دیر ء جبر کتوت۔

ہرا ترم بس مسہ چار گھنڈ گھنڈ آن پد جنوری نا گڈیکو دیک سر۔ بچ ہماز ترم ننگ۔ مسافر ک ہون ء بچ ہناسر۔ بس انا حالیت ہم ہندن کس کہ اونا اسد در پچہ یور گاس ہم ڈن الوک ہراڑاں بچ ہوتی بفرس۔ ہمو بندغ ہراڑکن بس سلیمو س، داسہ بس اٹی پتریک تون تینا جون ء رلی بی جوان گورا، کینی سیٹ آتاسرون آڈو خسا برس انا چلینگک گنڈ آن ٹوس۔ بس انا ہندا اسد سیٹ سلوک ننگ۔ ہراڑاں اٹی تینا تو لوک ننگ۔ اونا داڑے تونگ آن ای خوش مسٹ، اٹنے کہ سفر اٹی کئے اسد ہیبت و کپ کروک اس

ٹیکنالوجی

سائیں انور شاہ

انامہا لویش کرسا پاریکہ کنا مار بش مد نماز خوان تو او بش مسک تینا نماز ء خوانا کہ دتینا اللہ ء راضی کریکہ۔ گندی تے دا کہ داسہ لمد تینا مار ء پانگک کھاچ کنا مار کہ سبب متنگ ء۔ اے موبائل ء گم کر۔ تو او خاچک، سبب انا نماز انت کہ پشیم تا نماز ء ہم کلہ ہلک۔ یا ہلنگ کیگ۔ زندانا داکان زیت بے برکتی بین انت مرو؟ ایلو جوانی تے دا کہ اسد بندغ اس سفر اٹ مریک تو جاگہ اٹس ہیبت وک کاریم ء اگ، نمبر لکک تو ارا واکل تے فریشان مریرہ، دے اس کہ نمبر تے لکک تو ہماز خوش مریرہ۔ اللہ پاک نا منت ء ہر فرہ کہ نا بندغ سہی سلامت ء۔ گندی تے دا کہ اسد بندغ اس تینا مونز سائیکل یا گاڈی ٹی سفر کن راہی مریک تو اسد وڑاں اونا تاڑ ء کرسا ایلو تینا سنگت و ز ء فون کیگ پانگک کشا پنگک ء، اسل تینا ء، انجیر ے تے۔ تو اونا سواری ء (آمین)

ماما حیدری

عنایت ساعر

ماما حیدری ء ای ہموخت آن چاودہ کہ ہماز چنگک سٹ، بازار آنت کر فنگک کن بیش ریڈھی آسٹ۔ بیش ء سلفیٹ ماما حیدری نا دکان نامون آ، بس ماما حیدری ء ہمون خنات ایونو ہمون خلنگک۔ ماما حیدری نا پن حیدر بخش ء، وے دوشی آن یارباش آک ماما حیدری پارہ تے۔ اٹنے ماما حیدری ء دکان، چانیدا، ملک میرات ہماز ارے، وے ماما حیدری نا خدخال اسل سادہ ء۔ ہندن خلنگک کہ دا بابا توچ اس اف۔ تینے ہندن تخاس کس اودے پبہ متوک۔ ہرا ترم بھلن مسٹ تو بازار اٹی دکان اس ملاٹ۔ دکان چانیدا، خوب ہندا ماما تینی اختس۔ دن ء وڑ الوک ای اودے مہمان نا بارواٹ پاروسٹ۔ ای عرض محمد ء پاریت کہ اوہمان کن نکلا اس کے، و برج نم کے، تا کہ نن اودے جوان ء مہمانی اس کنگک کین۔ ہرا ترم ای پیش نا کاریم تے پور کریت بسٹ تو اٹھو پ نامون آ تو سٹ، ہراڑے عرض محمد دیگ ء بیٹ کریمس۔ و نن ہر توم آک (مہماک) اودے بُرانہ دیگ انا اسد گنڈ آن عرض محمد چاداں اس ہم تخاس۔ دامان نا علاقہ غا داسر نن تا تبو جراتون گون جوان تقییس۔ و شترہ ہم ہلا کہ۔ چانگک آن پد عرض محمد دیگ ء شیف کرے و ارغ شیفنگ کن خلق آہنا۔ اسکان نا مازی خلق آن زرس مُر ننگ۔ ہراڑے عرض محمد نا ارا ننگ۔ او ارغ ارا اٹی سفیک۔ ہرا ترم عرض محمد ہنا تو خاخر نا جھلانی نا روشانی ٹی اونا نامون نا گنڈ بُراٹ و سوج کریت، 'نی دیر اس؟' ہرا ترم ہنگ اس؟' اوا لیکو وارا کنا مون اٹ بُرا و بچندہ کرے پارے 'نی اٹنے دن ازفسد؟' اے دا ہیبت آتے، بس ای نامہمان اٹ۔ 'وے دا وڑ جب لگک' ای پاریت 'ای خواہ کہ ہرگز اٹش مرے.....' کسرائی ہم نی چپ ننگ۔ وای ہم ہیبت کنگک ء جوان کتوت۔ نی اسد ہٹے۔ او خورٹ خورٹ کنا گنڈ آہرا کہ، کس پائے اوکنا ورنی کن بروک مرے۔ وای اونا خن تینی اسد عجیب ء گروہنگ اس خنات، ہراٹی ننے بیرہ شرافت و سادگی کس، بلکن اونیٹی فکر و عقلمندی ہم اسل کاٹم اسکان ننگ۔ اونا شخصیت کئے ہماز زہی

بلاہ۔ اودے بے سواری کیہ۔

اسر پن جوانی اس دا کہ نہیٹ آ بندغ

قرآن پاک، حدیث پاک، ایلو چندی اسلامی و اصلاحی آگڑا تے خوانگک کیگ، اوہیا عمل ہم کنگک کیگ۔ گندی تے دا کہ ہندا نہیٹ آ خراب ء ویڈیو، خراب ء فونو، و ایلو چندی ہماز خراب ء گڑا خنگک و خوانگک کیگ، ہرا فقا کاریم اٹ انگک آن ایونو نا درناک ہماز خراب متنگ ء۔ ہرا فقا تینا اسلام ہم مہل تینے۔ موبائل نا جوانی و گندی نا بارواٹ دا تو مند مثال سرہ، دن ء چندی مثال کاریم ء اگ، نمبر لکک تو ارا واکل تے فریشان مریرہ، دے اس کہ نمبر تے لکک تو ہماز خوش مریرہ۔ اللہ پاک نا منت ء ہر فرہ کہ نا بندغ سہی سلامت ء۔ گندی تے دا کہ اسد بندغ اس تینا مونز سائیکل یا گاڈی ٹی سفر کن راہی مریک تو اسد وڑاں اونا تاڑ ء کرسا ایلو تینا سنگت و ز ء فون کیگ پانگک کشا پنگک ء، اسل تینا ء، انجیر ے تے۔ تو اونا سواری ء (آمین)

سائیں دا نمبر ء رنگ اس کو۔ اٹنے

خبر لاکہ ماما نا موبائل Silent آئے۔

ماما ناسٹ ء مار اس۔ ماما نا تو ماما ہرا ترم ارغ تیار مسک۔ ہڑے نا نمبر وچ غان گدر بیفس۔ ماما غان مٹ اس زیت کس۔ کم الو۔ فرق داس ماما حیدری مفت انا ارغ پنا کہ۔ مار ء داڑاں شرم بنگ۔ اچو کڑا نا گران کریکہ۔ ماما نا اتون کس ء چلینگک آوارہ کنگک اٹنے کہ ماما نا مار پکڑا نا گران کیگ۔ و ہڑے نا بکڑا پکڑا ء خراب کریکہ۔ و بجالے کہ ماما نا مار انا پڈ وخت اس خراب مرے۔ ماما تینا چانیدا ء جبر اف انت اکن واخس سنبھالا کہ، ماما نا وئی وخت ء ختم کریمس۔ گڑا ماما غان پد انت مرے۔ ☆☆☆☆☆

پر سلیمو س۔ جبرک مُر چپٹ بلسکر۔ جاگہ جاگہ خرن آ آسمان خندگ کہ۔ و ارا واراں ہندا جرتا نیام آن دے ہم کوکڑو کریکہ و مُر خلق انا موچا غا اراک، چار دیوایک و گھڈ آک ہندن پیداوار خندگہ کس پیش تے و اودے داسا ہم مٹ، کراو ہرا ترم ہنگ اٹی ء، اگ دا غٹ گڑا ک عجیب الو۔ تون تانت سرہ؟ ولدا اوہم اسد ہندن ء بندغ اس دا گڑا تا متنگ کہ ہرا کنا خورک ء عقلمندی و شعور ناہت اس خندگ کہ۔ دا غٹ گڑا ک کنا فکر و سچ آ ایزر تر سرہ۔ ای دا ویدن آن ہر حال اٹ پڑہ ء ایک کنگک خواہے۔ مہمان ہم ہندا خس جوان اوس کس کہ و ارا وارا اودے تنگ کنگک ہم خورٹ۔ ولدا اوانت پارہ ء کرا ای اوڑاں واخس ہاس خواست اٹنے کنگک اٹی اٹ۔ ہندا خاطر آن ای است اٹ پاریت کہ ایسن ہم کن تون ء، گلہ سبب یا بیگ اسکان دا ویدن آن پڑہ ایک مریک۔ عرض محمد کندوری ء شانا، تو ای مہمان تون ارا ارغ کنگک۔ او کنا منت ء ہرنے وای اودے پاریت کہ دا بھلو ہیبت اس اف۔ اٹنے کہ تینا مہمان تا خدمت ء کنگک نارہیدہ ء۔ ای اوڑکن جاگہ شاعناٹ۔ او تینا جاگہ غا لینا۔ وخت اس کہ ای کوچی نا ایلو کچ آتینا جاگہ خا تریب مسٹ۔ پد ہندن ہلا کہ۔ مُر خلق آن چنگک آتا خوانگک نا توار بنگ و ہتہارا نا کوچی ٹی مہمان نا بارواٹ خفسا ساف ہرا ترم تنگان بنات۔ سبب اتون مہمان بش مس وای اوڑون ارا نہاری کریت۔ و اسکل آ ہنگ کن سمر بیگٹ۔ (برچا ء)

